

ΕΤΟΣ 53ον

23 Ὀκτωβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (2734)

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

«...ζηλωτής υπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἦταν γνωστό πῶς, πρὶν γνωρίσει τὸ Χριστό, ἦταν ἄνθρωπος πού τηροῦσε σχολαστικά τὶς παραδόσεις τῶν Ἑβραίων. Ὁ ἴδιος λέγει γιὰ τὸν ἑαυτό του· «...ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος...» (Φιλ. 3, 5). Ἐπίσης στό σημερινό ἀνάγνωσμα ὁμολογεῖ πῶς κατεδίωκε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι ἦταν ζηλωτής «τῶν πατρικῶν παραδόσεων» (Γαλ. 1, 14). Ὡς δοῦμε λοιπόν τὶς παραδόσεις πού υπεράσπιζε ὁ Παῦλος καὶ τὴν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ θρησκευτικές παραδόσεις

Σ' ὅλη τὴ χώρα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ ἦταν ἄνθρωποι Φαρισαῖοι, ὅπως Φαρισαῖοι ἦταν καὶ ὁ ἀπ. Παῦλος πρὶν γνωρίσει τὸ Χριστό. Οἱ πιό πονηροὶ ὅμως Φαρισαῖοι ἦταν τῶν Ἱεροσολύμων «ὡς τὴν μητρόπολιν οἰκοῦντες καὶ διὰ τοῦτο τετυφωμένοι», ἐπειδὴ κατοικοῦσαν στὴ Μητρόπολη τῶν πόλεων τοῦ Ἰσραήλ, δηλ. στὰ Ἱεροσόλυμα, ἦταν πάρα πολὺ υπερήφανοι, κατὰ τὸν Ζιγαβνός. Στὰ Ἱεροσόλυμα ἀνδρώθηκε πνευματικά ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτοὶ εἶχαν δημιουργήσει μιὰ παράδοση ἀνθρωπίνων ἐνταλμάτων καὶ ὁδηγιῶν καὶ καθοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ νὰ τὶς ἐφαρμόσουν. Ὡς ἀναφέρουμε μερικές τέτοιου εἴδους παραδόσεις. Ράντιζαν τὰ ποτήρια, τὰ χάλκινα σκεύη καὶ τὶς κλίνες μὲ νερό «ἀγιάζει οὕτω δοκοῦντες» (Ζιγαβνός). Ἀκόμη ὅταν γύριζαν ἀπὸ τὴν ἀγορά, ἔπρεπε νὰ πλυθοῦν, γιατί ἤλθαν σὲ ἐπαφὴ μὲ μολυσμένους ἀνθρώπους. Ἐπίσης θεωροῦσαν σπουδαία παράδοση νὰ πλύνουν τὰ χέρια τους πρὶν τὸ φαγητό. Κάποτε ἤλεγξαν τὸ Χριστό γιὰ τοὺς μαθητὲς Του «λέγοντες· διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν» (Ματθ. 15, 2). Ἀντίθετα, ἐνῶ τηροῦσαν τὶς ἀνόητες αὐτὲς παραδόσεις μὲ σχολαστικότητα, παρέβαιναν συστηματικά τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ὅπως τὴν περιποι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. α΄ 11-19)

Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως **ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων**. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

ση τῶν γονέων τους, τὴν ἐξάσκηση τῆς ἀγάπης κ.ἄ. Παρέβαιναν τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὶς παραδόσεις τους (δ.π. στίχ. 3). Αὐτὰ εἶχε ὑπόψη του ὁ Ἡσαΐας, ὅταν ἔλεγε πῶς ὁ λαὸς τιμᾷ τὸ Θεὸ μετὰ τὰ κείλη του, ἐνῶ ἡ καρδιά του ἀπέχει ἀπ' αὐτόν. Ὅταν παραδέχονται τὶς ἐντολὴς τῶν ἀνθρώπων, ματαίως σέβονται τὸ Θεό (κεφ. 29, 13).

Ἡ ἀληθινὴ παράδοση

Ἄς ἐλθουμε τώρα στὴ δική μας πραγματικότητα. Ὅταν λέμε, τηροῦμε τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, τί ἐννοοῦμε; Οἱ σύγχρονοι θεολόγοι λένε πῶς παράδοση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ἡ Ἐκκλησία μετὰ τὸ μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας γενικά καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴ ζωὴ τῶν ἁγίων, μεταδίδει τὸ Χριστὸ ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ. Ὁ Χριστὸς παρέδωσε τὸ μυστήριο τῆς ζωῆς στοὺς Ἀποστόλους, οἱ Ἀποστολοὶ στὴν Ἐκκλησία, ἡ Ἐκκλησία στό λαό. Ὁ Ἐπίσκοπος στοὺς Ἱερεῖς, ὁ Πνευματικὸς στοὺς ἐξομολογούμενους, ὁ Γέροντας στοὺς ὑποτακτικούς μεταδίδει τὸ Χριστό. Αὐτὸς εἶναι ἡ παράδοσή μας. Ὁ Παῦλος τὸ λέγει καθαρά· «ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν» (Α΄ Κορ. 11, 23). Αὐτὸ πού παρέλαβε ὁ Παῦλος, τὸ παρέδωσε καὶ στοὺς ἀνθρώπους. Παρέλαβε τὸ Χριστό καὶ Αὐτόν παρέδωσε στοὺς μαθητὲς του. Πιὸ συγκεκριμένα ἀναφέρει τὸ μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, πού τὸ παρέδωσε ὁ Κύριος τῆ νύχτα τῆς Μ. Πέμπτης. Ἡ θεία Εὐχαριστία εἶναι τὸ μέτρο τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Δὲν περιορίζεται ἡ παράδοση σὲ ἐξωτερικὰ πράγματα, ἀλλὰ εἶναι τὸ ἐσώτατο βίωμα τοῦ Χριστοῦ πού μεταμορφώνει τοὺς ἀνθρώπους σὲ ναὸ τῆς ἁγίας Τριάδος. Αὐτοὶ πού ζοῦν τὴν ἀληθινὴν παράδοση εἶναι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σὰς κάνω γνωστόν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐκηρύχθηκε ἀπὸ ἐμέ, δέν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὔτε τὸ ἐπήρα οὔτε τὸ ἐδιδάχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπων ἀλλῆλα δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχετε ἀκούσει, βέβαια, τὴν ἀλλοτε διαγωγὴν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι δηλαδὴ ὑπερβολικὰ καταδίωκα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πολεμοῦσα. Καί εἶχα μεγαλύτερες προόδους εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν ἀπὸ πολλοῦς συνομηλικούς συμπατριώτας μου, **μέ τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον πού ἔδειχνα διὰ τὰς πατρικὰς μου παραδόσεις.** Ὅταν ὅμως εὐδόκησε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μέ ξεχώρισε ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας μου καὶ μέ ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτός του, νὰ ἀποκαλύψῃ μέσα μου τὸν Υἱό του, διὰ νὰ κηρύττω αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη, ἀμέσως δέν συμβουλεύθηκα ἀνθρώπους, οὔτε ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς ἐκείνους πού ἦσαν ἀποστολοὶ πρὶν ἀπὸ ἐμέ, ἀλλ' ἔφυγα εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὴν Δαμασκόν. Ἐπειτα, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ γνωρίσω τὸν Πέτρον καὶ ἔμεινα κοντὰ του δέκα πέντε ἡμέρας. Ἄλλοθεν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δέν εἶδα παρὰ τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφόν τοῦ Κυρίου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ποιές παραδόσεις τηροῦμε σήμερα;

Οἱ Χριστιανοί μας σήμερα δέν προσπαθοῦν νὰ κάνουν βίωμα τὴν ἀληθινὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας πού εἶναι ὁ Χριστός, ἀλλῆλα τηροῦν ἀρκετὰ σχολαστικὰ τίς παραδόσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἄς ποῦμε μερικά παραδείγματα. Παράδοση στό γάμο εἶναι νὰ πᾶμε στήν Ἐκκλησία καὶ νὰ ζητήσουμε τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ λίγοι ἀπὸ τοὺς νεονύμφους τὸ αισθάνονται. Ἀντίθετα τὰ γλέντια, τὰ τοπικὰ ἔθιμα, ἔστω κι ἂν εἶναι παγανιστικά, τὰ κρασιά κ.ἄ. τὰ τηροῦν μέ σχολαστικότητα. Παράδοση στά μνημόσυνα εἶναι νὰ λειτουργήσουμε γιὰ τοὺς κεκοιμημένους. Παραδόσεις εἶναι τὰ τραπέζια καὶ οἱ ἀνθρώπινες περιποιήσεις καὶ τὰ φιλολογικὰ μνημόσυνα. Παράδοση τὸ Πάσχα καὶ τὰ Χριστουγέννα καὶ τίς γιορτές νὰ συμμετέχουμε στό μυστήριο τῆς ζωῆς, παραδόσεις εἶναι τὰ φαγητὰ καὶ ἐδώδιμα παρασκευάσματα, οἱ χοροὶ καὶ οἱ διασκεδάσεις. Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι νὰ ἐξομολογούμαστε καὶ νὰ κοινωνοῦμε τακτικά. Παραδόσεις εἶναι τὰ διάφορα ἔθιμα καὶ οἱ συνήθειες, ὅπως συμμετοχὴ στὴ Θεία Μετάληψη δυὸ φορές τὸ χρόνο κ.ἄ.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ καταλαβαίνουμε πόσο εὐάηλωτοι εἴμαστε νὰ τηρήσουμε κάποια ἔθιμα καὶ πόσο εὐκολοὶ στό νὰ ξεχάσουμε τὴν κατ' ἐξοχὴν παράδοσή μας, δηλ. τὸ Χριστό, καὶ τὴν προσπάθειά μας νὰ συνδεθοῦμε ζωντανά μαζί του. Ἄς φροντίσουμε νὰ ξεχωρίσουμε τίς παραδόσεις ἀπὸ τὴν παράδοση τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ ὠφληθοῦμε πνευματικά. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

23 Ὀκτωβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ς΄ ΛΟΥΚΑ
Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 27-39.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Ὀκτωβρίου, Ε΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ις΄ 19-31.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στίς δραστηριότητες τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πού ὑλοποι-
οῦνται μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τόν ἔνθεο ζήλο τῶν συνεργατῶν μας, ἐντάσσεται,
καί τό ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ, ὥστε οἱ Κληρικοί, οἱ Κατηχητές καί οἱ Συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ
ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἔχουν τό θεῖο δῶρο τῆς ἀκοῆς, νά ἐπικοινωνοῦν
μέ ὅσους τό στεροῦνται καί οἱ ὅποιοι, μέ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἔχουν ἄλλο τρόπο
ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας. Ἡ διάρκεια τοῦ Σεμιναρίου εἶναι δύο ἔτη.

- **Ἐγγραφές:** Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινῶς μέχρι τήν 17η Νοεμβρίου
2005, κατά τίς ὥρες 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας,
καί, κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου.
- **Ἐναρξη μαθημάτων:** Στίς 3 Νοεμβρίου 2005, ἡμέρα Πέμπτη θά γίνει ὁ Ἁγια-
σμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- **Διάγραμμα Λειτουργίας:** Τά μαθήματα θά γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο,
διάρκειας δύο ὥρων, στήν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
(Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη).

Τό διετές πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει κατ' ἔτος τίς ἀκό-
λουθες θεματικές ἐνότητες:

Στό πρῶτο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας
καί στό δεύτερο ἔτος γνώσεις πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική δι-
δασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

- **Πληροφορίες:** Καθημερινῶς, κατά τίς ὥρες 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στό Γραφεῖο Κα-
τηχήσεως καί Νεότητας, καί τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου. Ἰωάννου Γεν-
ναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 – 210 7272234.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία
τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.
2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνημα-
τικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί
ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ἐπί τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>